Quelle: http://manuscripta.at/?ID=8999
Copyright: Melk, Benediktinerstift

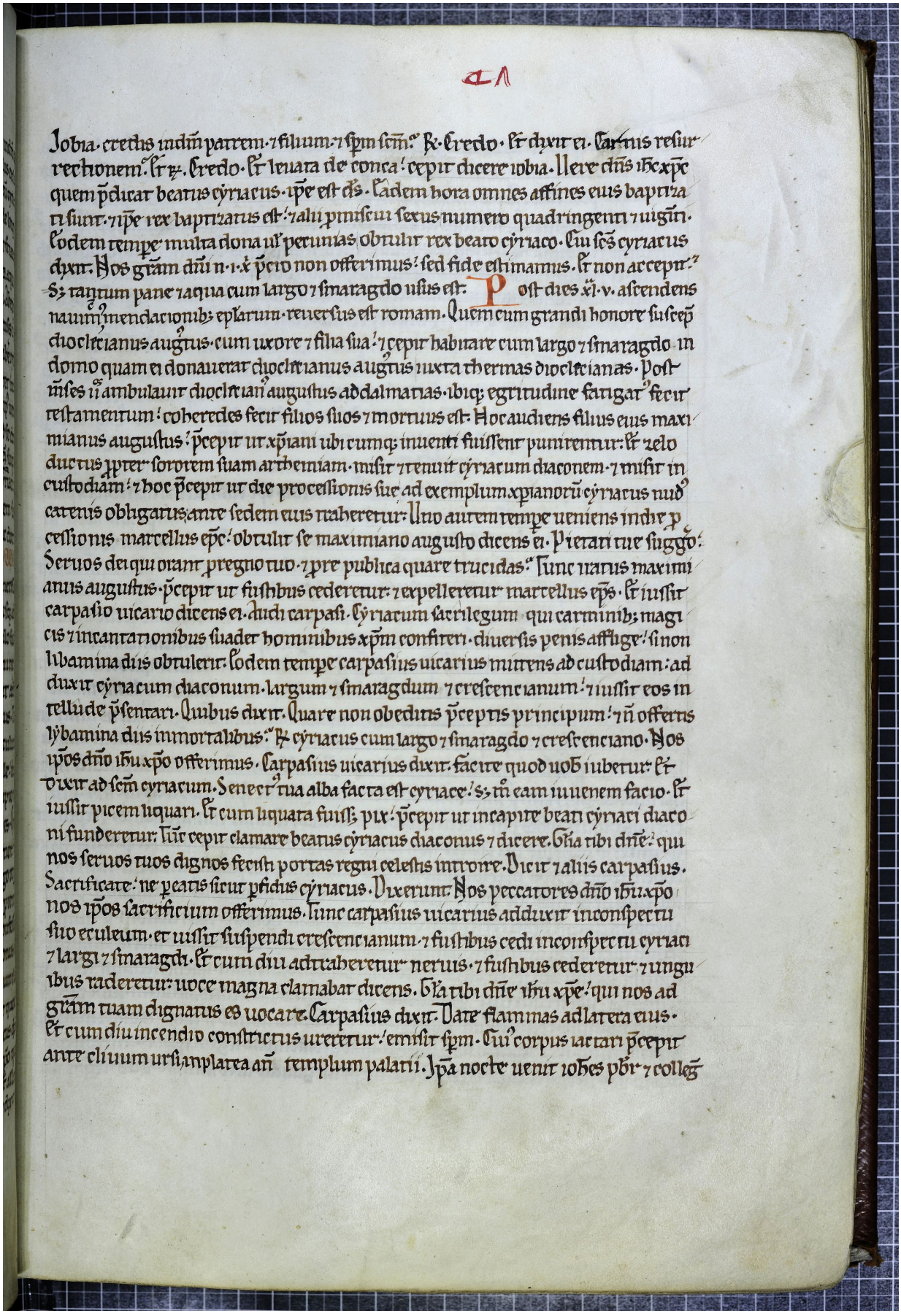

Iobia. credis in dm̄ patrem. ⁊ filium. ⁊ sp̄m scm̄. R. Credo. Et dixit ei. Carnis resur
rectionem. Et R. Credo. Et leuata de conca. cepit dicere iobia. Uere dn̄s ihc xp̄c
quem p̄dicat beatus cyriacus. ip̄e est ds̄. Eadem hora omnes affines eius baptiza
ti sunt. ⁊ ip̄e rex baptizatus est. ⁊ alii p̄miscui sexus numero quadringenti ⁊ uigīti.
Eodem tempe multa dona uel pecunias obtulit rex beato cyriaco. Cui scs̄ cyriacus
dixit. Nos grām dn̄i n. i. x̄ p̄cio non offerimus. sed fide estimamus. Et non accepit. ⁊
s; tantum pane ⁊ aqua cum largo ⁊ smaragdo usus est. Post dies xl. v. ascendens
nauim̄ mendacionib; eplarum. reuersus est romam. Quem cum grandi honore suscep̄
diocletianus augustus. cum uxore ⁊ filia sua. ⁊ cepit habitare cum largo ⁊ smaragdo in
domo quam ei donauerat diocletianus augustus iuxta thermas diocletianas. Post
m̄ses ii ambulauit diocletian augustus ad dalmatias. ibiq; egritudine fatigat fecit
testamentum. coheredes fecit filios suos ⁊ mortuus est. Hoc audiens filius eius maxi
mianus augustus. p̄cepit ut xp̄iani ubi cumq; inuenti fuissent punirentur. Et zelo
ductus ꝓpter sororem suam arthemiam. misit ⁊ tenuit cyriacum diaconem. ⁊ misit in
custodiam. ⁊ hoc p̄cepit ut die processionis sue ad exemplum xp̄ianorū cyriacus nud
catenis obligatus ante sedem eius traheretur. Uno autem tempe ueniens in die p
cessionis marcellus ep̄c. obtulit se maximiano augusto dicens ei. Pietati tue suggo.
Seruos dei qui orant p̄ regno tuo. ⁊ p̄re publica quare trucidas. Tunc iratus maximi
anus augustus. p̄cepit ut fustibus cederetur. ⁊ expelleretur marcellus ep̄s. Et iussit
carpasio uicario dicens ei. audi carpasi. Cyriacum sacrilegum qui carminib; magi
cis ⁊ incantationibus suadet hominibus xp̄m confiteri. diuersis penis afflige. si non
libamina diis obtulerit. Eodem tempe carpasius uicarius mittens ad custodiam. ad
duxit cyriacum diaconum. largum ⁊ smaragdum ⁊ crescencianum. ⁊ iussit eos in
tellude p̄sentari. Quibus dixit. Quare non obeditis p̄ceptis principum. ⁊ n̄ offertis
lybamina diis immortalibus. R. cyriacus cum largo ⁊ smaragdo ⁊ crescenciano. Nos
ip̄os dn̄o ihu xp̄o offerimus. Carpasius uicarius dixit. facite quod uob̄ iubetur. Et
dixit ad scm̄ cyriacum. Senect tua alba facta est cyriace. s; m̄ eam iuuenem facio. Et
iussit picem liquari. Et cum liquata fuiss; pix. p̄cepit ut in capite beati cyriaci diaco
ni funderetur. Tunc cepit clamare beatus cyriacus diaconus ⁊ dicere. Gl̄ia tibi dn̄e. qui
nos seruos tuos dignos fecisti portas regni celestis introire. Dicit ⁊ aliis carpasius.
Sacrificate. ne pereatis sicut p̄fidus cyriacus. Dixerunt. Nos peccatores dn̄o ihu xp̄o
nos ip̄os sacrificium offerimus. Tunc carpasius uicarius adduxit in conspectu
suo eculeum. et iussit suspendi crescencianum. ⁊ fustibus cedi in conspectu cyriaci
⁊ largi ⁊ smaragdi. Et cum diu adtraheretur neruis. ⁊ fustibus cederetur. ⁊ ungu
ibus raderetur. uoce magna clamabat dicens. Gl̄a tibi dn̄e ihu xp̄e. qui nos ad
grām tuam dignatus es uocare. Carpasius dixit. Date flammas ad latera eius.
Et cum diu incendio constrictus ureretur. emisit sp̄m. Cui corpus iactari p̄cepit
ante cliuum ursi in platea an̄ templum palatii. Ip̄a nocte uenit iohes pb̄r ⁊ colleg